

บันทึก

เรื่อง คณะกรรมการ ป.ป.ป.มีอำนาจดำเนินการสืบสวนสอบสวนข้าราชการ
ตำรวจที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่า ร่ำรวยผิดปกติ และได้ลาออกจากราชการ
ไปแล้วหรือไม่ (มาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ นร ๐๘๐๓/๑๗๙๙๘ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องด้วยได้มีผู้กล่าวหา ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ป.เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๕ ว่า ข้าราชการตำรวจตำแหน่ง สารวัตรใหญ่ ผู้หนึ่ง มีพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่ง คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) มอบหมายตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ให้มีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ ๒๑/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วเห็นว่า เป็นกรณีมูลเพียงพอที่จะรับไว้ พิจารณาดำเนินการสืบสวนสอบสวนได้ จึงมีมติรับไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๖ และ มอบให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนตลอดมา ต่อมาภายหลังจากที่ได้มีพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ใช้ บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ แล้ว ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๑ เพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่การสืบสวน สอบสวนยังไม่แล้วเสร็จจึงมีปัญหาว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป.ยังมีอำนาจที่จะดำเนินการสืบสวน สอบสวนเรื่องดังกล่าวต่อไปอีกหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐตามมาตรา ๒๑ จัตวา^๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ

^๑มาตรา ๑๕ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

^๒มาตรา ๒๑ จัตวา เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่าทุจริตหรือ ประพฤติมิชอบในวงราชการตามมาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่น นอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมี อำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้น ร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนังงานอัยการ

มิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย กล่าวคือ

ฝ่ายที่หนึ่ง มีความเห็นว่าเรื่องนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป.ยังไม่ได้มีมติรับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนได้ลาออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๔๙ วรรคสอง^๗ ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก เพราะฉะนั้นถือว่าผู้ถูกกล่าวหา^๘ ร้องเรียนได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.จะมีมติรับไว้พิจารณาตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปได้ตามมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

นายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตุลาการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

^๖ มาตรา ๒๐ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือมีการกล่าวหา^๙ ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหา^{๑๐} ร้องเรียนนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่งว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหา^{๑๑} ร้องเรียนมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงต่อไป ในการสืบสวนสอบสวนนี้คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดดำเนินการแล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

^๗ มาตรา ๔๙ ข้าราชการตำรวจผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการลงมา ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาและสั่งอนุญาตให้ออกจากราชการ แต่ถ้าเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการขึ้นไป ให้รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาและสั่งอนุญาตให้ออกจากราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าอธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

ฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้มอบหมายให้ คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณารับเรื่องตามคำสั่ง คณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ ๒๑/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ และคณะอนุกรรมการ ฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๖ จึงถือ ได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ประกอบกับมาตรา ๑๖^๕ แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ บัญญัติไว้ว่า บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้รับ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป.ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการได้ตามมาตรา ๒๑ จัตวา แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๔ ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ แม้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจะลาออกจากราชการไปแล้ว ก็ตาม

คณะกรรมการ ป.ป.ป.พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ จึงให้ สำนักงาน ป.ป.ป.เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณา ปัญหาตามข้อหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป.แล้วปรากฏ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า แม้มาตรา ๒๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๔ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป.พิจารณาวินิจฉัย เบื้องต้นก่อนว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรู้หรือมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติมีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ดังเช่นที่มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

^๕มาตรา ๑๖ บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้รับไว้ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

^๖มาตรา ๒๐ เมื่อมีพฤติการณ์แสดงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รั่วรัวผิดปกติ ให้คณะกรรมการ พิจารณาสอบสวนและให้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และระยะเวลา ที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ความปรากฏว่าผู้นั้นรั่วรัวผิดปกติ และไม่สามารถ แสดงได้ว่ารั่วรัวขึ้นในทางที่ชอบให้ถือว่าผู้นั้นใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ให้คณะกรรมการรายงานความเห็น ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษไล่ออก

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่า ผู้นั้นรั่วรัวผิดปกติตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงอย่าง น้อยสองในสามของกรรมการทั้งหมด

บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่รั่วรัวขึ้นโดยผิดปกตินั้น ให้ พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลวินิจฉัยสั่งว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงให้เห็น ว่าตนได้ทรัพย์สินนั้นมาในทางที่ชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ บังคับโดยอนุโลม

โดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ได้บัญญัติไว้ก็ตาม ในทางปฏิบัติของ คณะกรรมการ ป.ป.ป.นั้นเมื่อมีกรณีกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัยผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการสืบสวนสอบสวนว่า เรื่องที่กล่าวหาจริงหรือนั้นมีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ หากมีมูลเพียงพอ คณะอนุกรรมการฯจะเป็นผู้มีมติรับไว้พิจารณาเอง และดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป เมื่อ ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเสร็จแล้ว คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินจะต้องจัดทำ บันทึกรายการเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรั่วรัยผิดปกติและควร ดำเนินการสั่งดำเนินการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามจากการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ หรือไม่ และแนวทางปฏิบัติดังกล่าวนี้ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้มีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กำหนดให้เสนอเรื่องกล่าวหาจริงหรือนั้นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัยผิดปกติต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องที่กล่าวหาจริงหรือนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.จะรับ ดำเนินการต่อไปหรือไม่ แต่สำหรับเรื่องที่คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้มีมติรับไว้ พิจารณาแล้ว มิให้นำคำสั่งดังกล่าวมาใช้บังคับ

สำหรับกรณีตามที่หารือนี้ คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้มีมติรับไว้ พิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๖ และต่อมาคณะกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่า กรณีมีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาได้ พร้อมทั้ง ขออนุมัติเปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้แสดงไว้ตาม มาตรา ๒๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้อนุมัติให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสอง^๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.๒๕๒๔ ให้ เปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินได้เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔)พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่ปัญหานี้เป็นเรื่องที่ได้มีการกล่าวหาจริงหรือนั้นต่อ สำนักงาน ป.ป.ป.ก่อนที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน

^๗มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจ สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามรายการ วิธีการและเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

^๘มาตรา ๙ เมื่อได้มีแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๘ แล้ว ให้เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนำใส่ซองปิดผนึกอีกชั้นหนึ่ง และลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกของซองและเก็บไว้เป็นเอกสารลับในราชการ ณ สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

การเปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ให้กระทำ ได้เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เฉพาะ เมื่อมีการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการหรือเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖

พระราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ใช้บังคับ จึงต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป.สามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนเรื่องดังกล่าวต่อไปได้หรือไม่ ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่ามาตรา ๑๖^๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ได้บัญญัติว่า บรรดาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จึงเห็นได้ว่าเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนข้าราชการตำรวจผู้นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป.มีอำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ บัญญัติไว้ต่อไปได้

สำหรับปัญหาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป.ยังมีอำนาจดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปอีกหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๑ จัตวา^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ หรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.จะดำเนินการตามมาตรา ๒๑ จัตวา ต่อไปได้แม้ผู้ที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว นั้นสำหรับกรณีมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ป.จะต้องมีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ด้วย และเมื่อพิจารณามาตรา ๒๐ แล้วจะเห็นได้ว่ากฎหมายประสงค์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ป.พิจารณาในเบื้องต้นเสียก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหา ร้องเรียนนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.จะรับไว้พิจารณาหรือไม่เท่านั้น ซึ่งในกรณีที่หาข้อนี้ แม้มาตรการมาตรา ๒๐ ดังกล่าวจะได้เพิ่มเติมขึ้นโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินโดยให้มีอำนาจกระทำการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.มอบหมาย ซึ่งคณะกรรมการฯดังกล่าวได้มีมติรับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนข้าราชการตำรวจผู้นี้ไว้พิจารณาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๖ และยังปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป. ว่า คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่าเรื่องนี้มีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาได้ จึงขออนุมัติเปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ แล้ว ลงมติอนุมัติให้ดำเนินการตามที่คณะอนุกรรมการฯเสนอได้ ดังนั้น จึงถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป.เห็นว่ากรณีที่กล่าวหา ร้องเรียนมีมูลและได้มี

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

มติในเบื้องต้นรับเรื่องไว้พิจารณาตามนัยมาตรา ๒๐ ที่แก้ไขใหม่แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป.จึงมีอำนาจดำเนินการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนนี้ต่อไปตามมาตรา ๒๑ จัตวา^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ ได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการตำรวจที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์
(นายอมร จันทรสมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๓๒

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)